

[Tyroll]

bejderklassens indbyrdes konkurrence, men for at skabe bedre betingelser for at udrydde denne konkurrence bedre betingelser for lønarbejderklassens solidariske kamp mod undertrykkelsen og udbytningen.

Det siger sig selv, at kvindens stilling på arbejdsmarkedet forringes i forhold til mandens, når hun bliver gravid, føder børn, og når børnene skal passes. Arbejdsgiverne diskriminerer den såkaldt ustabile arbejdskraft, uanset hvilke problemer der forårsager fraværet, om det er børnesygdomme eller andet. Heri ligger en klar basis for, at kvinden stilles i et økonomisk afhængighedsforhold til manden, med de undertrykkelsesformer, der kan følge af dette forhold, hvis ikke den mandlige del af lønarbejderklassen solidarisk søger at modvirke det på trods af arbejdsgivernes diskriminationstrusler.

For kvinderne har barselorlov til mænd således helt klare fordele, fordi byrden fordeles, kvinderne stilles mere lige på arbejdsmarkedet, og den økonomiske afhængighed af manden kan mindskes.

Også for mændene rummer forslaget klare fordele. Vi kan få et tættere forhold til de børn, vi avler, og derved kan der rokkes ved forestillingen om, at kvinder er bedst egnede til at passe børn. Mange forvredne ideer og følelsesmæssige holdninger vil kunne ændres i takt med, at manden får overdraget sin del af børnepasningen allerede i barnets første, spæde år.

Men den omtalte diskriminering fra arbejdsgivernes side af arbejderne efter deres stabilitet på arbejdsmarkedet vil eksistere videre selv efter en eventuel vedtagelse af dette forslag. Ikke alene de private arbejdsgivere, men også de offentlige diskriminerer. Statsmagten bidrager til denne diskriminering. Det er klart blevet påvist gennem de seneste ugers eksempler på den administrative praksis, der er udviklet i arbejdsdirektoratet og i arbejdsministeriet omkring begrebet at stå til rådighed for arbejdsmarkedet: truslen om at miste arbejdsløshedsunderstøttelse som følge af manglende daginstitutioner, fordi kommunerne ikke overholder bistandsloven. Denne situation bevirker, at SFs forslag i realiteten vil komme til at betyde 6 måneders tvungen barselorlov til kvinder og 3 måneder til mænd, men vel at mærke på frivillig basis for de sidste.

Det er nok så meget en konsekvens af den manglende diskussion om forslaget på arbejdspladserne. Det er desværre skrivebordsarbejde, og lønarbejderklassens solidariske kamp er ikke endnu etableret på dette område. I den nuværende arbejdsløshedssituation vil forslaget stille kvinderne dårligere på arbejdsmarkedet, det vil blive vanskeligere for dem at komme i arbejde igen, og deres indtjeningsforhold vil klart blive forringet. Derfor er det også klart, at VS må forbeholde sig ret til at komme med ændringsforslag under behandlingen af dette forslag, ændringsforslag, som i givet fald vil indeholde nogle af de bemærkninger, som vi gjorde sidst, da forslaget var oppe.

Men, som vi også sagde sidst, anser vi fødsel og opvækst af børn som et samfundsmæssigt anliggende og ansvar, og derfor vil vi også gå imod, at der opereres med mulighed for besparelser på daginstitutionsområdet som nævnt i forslaget. Dernæst vil vi også, når der nu tales om at skabe gode pasningsmuligheder i familien, gerne påpege, at det havde været rimeligt, om hr. Bertel Haarder m. fl. var gået ind for, at man fik nedsat arbejdstid, når de havde så travlt med at blande sig i arbejderklassens overenskomster.

Endelig er der selvfølgelig en række andre forhold, som vi mener der skal rådes bod på i forslaget, bl. a. opsparring af anciennitet. Den skal foregå uændret i barselorlovperioden både for kvindernes og for mændenes vedkommende, og ligeledes er det nødvendigt at sikre den rette hvile før fødslen, altså sikre, at orlovsperioden også strækker sig over den periode, der ligger før fødslen.

Det er nogle af de ting, vi mener er væsentlige i forbindelse med forslaget her. Forslaget indeholder de rette kvindepolitiske intentioner, og vi kan af den årsag gå ind for forslaget, gå ind for en positiv behandling af det i udvalget, men som sagt nok med visse ændringsforslag undervejs.

Når det drejer sig om problemerne med hensyn til at få genplaceret kvinden på arbejdsmarkedet, så lød det jo meget smukt, når hr. Bertel Haarder kunne sige, at man her i folketinget besad midler til at sikre en sådan genplacering. Vi tvivler på, at disse midler vil blive anvendt, ligesom vi tvivler på, at forslaget vil kunne sikre kvinderne mod afskedigelser osv. i graviditetsperioden. Men hvis hr. Bertel Haarder mener, at man